

МОТИВИ КЪМ ПРИСЪДА ПО НОХД №1507/2023г., по описа на РРС, XI н.с.

Районна прокуратура – гр.Р. е обвинила С.И.Г., с ЕГН-*****, в това, че на 07.01.2023г. намерил чужди движими вещи - 1 бр. мобилен телефон марка „Самсунг Галакси“, модел „А 53“ и 1 бр. силиконов прозрачен калъф, всичко на обща стойност 610,00 лв., собственост на М.А.С. от гр.Р., и в продължение на една седмица не е съобщил за тях на собственика, на властта или на този, който ги е изгубил - престъпление по чл.207, ал.1 от НК.

Прокурорът поддържа обвинението.

Подсъдимият признава изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и изразява съгласие да не се събират доказателства за тези факти, по смисъла на чл.371, т.2 от НПК.

Назначеният по делото служебен защитник пледира съдът да наложи минимално наказание на подзащитния му.

Съдът след като съобрази, че самопризнанията на подсъдимия се подкрепят от събраните в досъдебното производство доказателства, същите са събрани при условията и по реда на НПК, приема за установени следните обстоятелства, изложени в обвинителния акт:

Подс. С.И.Г. е роден на 01.05.1980г. в гр.Р., с начално образование, неженен, не работи, осъждан.

На 21.12.2022г. св.М.А.С. закупила 1 бр. мобилен телефон марка „Самсунг Галакси“, модел „А53“ с ИМЕЙ **** и ИМЕЙ ****, заедно с 1 бр. силиконов прозрачен калъф. Св.С. предоставила мобилното устройство на малолетния си син св.Х.В.Х., който ползвал телефона със сим-карта на мобилен оператор „Виваком“ с абонатен номер ****. В следобедните часове на 07.01.2023г. св.Х. и негов приятел на име „Р.“ посетили МОЛ- Р. в гр.Р., а след това седнали на пейка пред блок „****“ в квартал „****“. Св.Х. звъннал от мобилния си телефон на майка си и попитал дали може заедно с „Р.“ да отидат в дома им и да си играят. Св.С. се съгласила и двете момчета се отправили към дома на св.Х. в блок „****“. Докато вървял, в близост до блок „****“ св.Х. изпуснал незабелязано мобилния си телефон. Малко по-късно покрай блок „****“ преминал подс.С.Г. и намерил процесния мобилен телефон. Въпреки, че разбрал, че мобилното устройство било изгубено от някого, подсъдимият решил да не съобщи за това нито на собственика, нито на властите, а да го задържи за себе си. В изпълнение на това свое решение подс.Стойанов взел телефона, изключил го от мрежата, след което го занесъл в жилището на своя приятел св.Йордан Борисов Василев. Когато се прибрал в дома си св.Х. установил, че телефонът му не бил в него. Св.Х. опитал чрез телефона на приятеля си „Р.“ да се свърже с процесното устройство, но след позвъняване се установило, че телефонът е изключен. Св.Х. звъннал на св.С.

и я уведомил за случилото се. Св.С. също се опитала да се свърже, но телефонът бил изключен.

На 10.01.2023г. подсъдимият активирал процесното мобилно устройство и поставил в него СИМ - карта с абонатен номер ****, но тъй като самият телефон имал парола, която той не знаел, не можел да използва телефона по предназначение и впоследствие се разпоредил с инкриминираните вещи в своя полза.

Видно от съдебната ценова икономическа експертиза общата стойност на присвоените вещи възлиза на 610.00лв., а стойността на отделните вещи са както следва: 1 бр. мобилен телефон марка „Самсунг Галакси“, модел „А 53“ възлиза на 600.00лв., а на 1 бр. силиконов прозрачен калъф възлиза на 10.00лв.

Така изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени и гласни доказателства и доказателствени средства - показания на свидетели, съдебно-ценова икономическа експертиза, справки от мобилни оператори, справка за съдимост, автобиография и декларация по ЗСГ.

Анализ на доказателството и правни изводи

Съгласно чл.102 от НПК в наказателното производство подлежи на доказване извършеното престъпление и участието на подсъдимия в него. Съдът счита, че от всички събрани по делото доказателства, безспорно се установи факта на извършено престъпление, за което е обвинен подс. С.И.Г.. Доказателствата, имащи за източник всяко от доказателствените средства по делото са съответстващи си и логично разкриват фактическата обстановка на деянието. В събрания доказателствен материал по делото не съществуват противоречия. От събраните доказателства, съдът е достигнал до единствено възможният извод за виновността на подсъдимия и за постановяване на осъдителна присъда спрямо него.

Съдът намира за несъмнено доказано по делото, че с деянието си подсъдимият С.И.Г. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.207, ал.1 от НК, тъй като на 07.01.2023г., намерил чужди движими вещи - 1 бр. мобилен телефон марка „Самсунг Галакси“, модел „А53“ и 1 бр. силиконов прозрачен калъф, всичко на обща стойност 610 лв. собственост на М.А.С. от гр.Р. и в продължение на една седмица, не е съобщил за тях на собственика, на властта или на този, който ги е изгубил.

Изпълнителното деяние на престъплението е извършено от подсъдимия чрез действие изразяващо се в намирането на чужди движими вещи и чрез бездействие, изразяващо се в несъобщаване за тях на собственика, на властта или на този, който ги е загубил в предвидения от закона едноседмичен срок за това, както и установяването на трайна фактическа власт от подсъдимия върху намерените чужди движими вещи и разпореждане със същите за

собствена облага.

От субективна страна деянието било извършено виновно - с пряк умисъл. Както към момента на деянието, така и към настоящия момент подсъдимият С.И.Г. бил пълнолетен и психически здрав. Той съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал неговите общественотоопасни последици и искал тяхното настъпване. Подс.Г. съзнавал, че намерените от него вещи са чужди, но въпреки това, в продължение на една седмица той не съобщил за тях на собственика, на властта или на този, който ги е загубил.

При индивидуализацията на наказанието, Съдът отчита като смекчаващи отговорността обстоятелства : признанието на вината и изразеното съжаление за деянието – на досъдебната фаза и в съдебната фаза производството.

Съдът отчита като отегчаващо вината обстоятелство – наличие на множество предходни осъждания за извършени от същия вид престъпления от общ характер, за които не бил реабилитиран по време на извършване на деянието по настоящото производство.

Предвид гореизложеното, Съдът е определил наказание към средния законов размер предвиден в чл.207, ал.1 и във вр. с чл.54 от НК, а именно “Глоба“ в размер на 200 лв.

Определеното наказание Съдът намира за справедливо и съобразено както с личната, така и с генерална превенция по чл.36 и чл.35, ал.3 от НК.

Подсъдимият следва да заплати в полза на ОДМВР – Р. направените разноси от досъдебното производство, в размер на 58,50 лв.

Така мотивиран, Съдът се произнесе с присъдата си.

Районен съдия :